

Prinsjesdag

Ook in Wijdemeren beleven we een soort eigen Prinsjesdag, ook al hebben we geen Wijdemeerse Koningin, laat staan een gouden koets. We moeten het doen met de cijfertjes en – net als in het groot – voornamelijk met de bezuinigingscijfertjes.

Want het kan niet anders, er moet worden bezuinigd, omdat er te weinig geld binnenkomt en er te veel wordt uitgegeven.

Je zou veronderstellen dat het uitgangspunt niet zo moeilijk is, omdat iedereen nu wel weet, dat je de mensen, die allemaal de gevolgen van de mondiale crisis voelen, niet ook nog eens kan opzadelen met de lokale overbestedingen. Maar niets is minder waar. De bezuinigingen in eigen huis zoeken is blijkbaar vloeken in de kerk, maar wat wil je ook als je ambtenaren de opdracht geeft die bezuinigingen te verzinnen. Je eigen baan op de tocht zetten is wel wat veel gevraagd.

Daarom is het nogal laf om je achter die voorstellen te verschuilen. Het zou van moed getuigen om vast te houden aan de stelling dat er dusdanig gesneden moet worden in het ambtelijk apparaat en alle bureaucratische rompslomp die er omheen hangt dat de zaak op die manier in evenwicht wordt gebracht. En dus niet allerlei lastenverzwaringen, waar bij opnieuw een aanzienlijke verhoging van de OZB in het oog springt.

Wat ook in het oog springt is de mededeling dat het naar Wijdemeren terughalen van de WMO afhandeling, die nu door Hilversum wordt verricht, een besparing oplevert van 120.000 euro. Dat schrijven godbetert met droge ogen de bestuurders die eerst de hele afdeling sociale zaken wilden verkwanzelen. Uitbesteden blijkt dus twee keer zo duur te zijn. Ja, dat je door dit soort slimmeriken tegen een torenhoog OZB tarief aankijkt, kun je dan ook niet bepaald tot de wonderen rekenen.

Laten we één ding vaststellen: vanaf de fusie, die leidde tot Wijdemeren is het bestuurlijke apparaat uit zijn krachten gegroeid. Ieder jaar kwamen er wel een paar ambtenaren bij en er werd langzaam maar zeker een administratieve kolos gebouwd, die in geen enkele verhouding meer staat tot de omvang van de bestuurstaak in deze betrekkelijk kleine gemeente. Grootheidswaan is misschien iets te sterk uitgedrukt, maar het komt wel erg dicht in de buurt. Daar moet het mes in. Daar is de oplossing te vinden. Durft de gemeenteraad dit aan? Wat denkt u er zelf van? Moed verloren al verloren zegt het spreekwoord. Daar houden we het dan maar op.

Putter